

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα.....	ἔτησίαι φρ. 12
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι.....	» 14
Διὰ τὰ δημόσ. καὶ δημ. γραφεῖα.....	» 20
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει.....	» 16

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τῇ Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος..... λεπ. 20
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΠΑΝΟΠΗΣ»

Ἐν Παρισίοις, τῇ 5 Σεπτεμβρίου (ἔ. ν.) 1883.

Ὁ θάνατος τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβώρ, ὃν πρό πολλῶν ἡμερῶν βεβαίως ἐμάθετε, κλείει διὰ παντός τὸν βασιλικὸν οἶκον τῶν ἐν Γαλλίᾳ Βουρβόνων, τὰ δὲ δικαιώματα τῆς διαδοχῆς ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας, ἐάν ποτε οὗτος ἀνορθωθῇ, περιέρχονται πλέον δικαιοκρατικῶς εἰς τὸν κορυφαῖον τῆς ἑτέρας βασιλικῆς οἰκογενείας τῶν Ὁρλεανῶν, τὸν κόμητα τῶν Παρισίων. Αἱ δύο αὐταὶ οἰκογένειαι, ἡ τῶν Βουρβόνων καὶ ἡ τῶν Ὁρλεανῶν εἰσὶ κλάδοι ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ κορμοῦ· κατάγονται ἀμφοτέρω ἐκ τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου ΙΓ', ὅστις ἀποθανὼν τῷ 1643 ἀφῆκε δύο υἱούς, τὸν Λουδοβίκον ΙΔ' καὶ τὸν Φίλιππον τῆς Ὁρλεάνης. Ἐκ τοῦ πρωτοτόκου λοιπὸν υἱοῦ ἄρχεται ὁ οἶκος τῶν Βουρβωνιδῶν, ἐκ δὲ τοῦ δευτεροτόκου ὁ τῶν Ὁρλεανιδῶν.

Ἄν καὶ, ὡς βλέπετε, ὁ θρόνος τῆς Γαλλίας ἀνῆκε δικαιοκρατικῶς εἰς τοὺς Βουρβωνίδας, ἐν τούτοις οἱ Ὁρλεανίδαι πάντοτε εὐθὺς σχεδὸν ἐξ ἀρχῆς τῆς ὑπάρξεως τοῦ οἴκου τῶν διεφιλωνείκησαν τὸ βασιλικὸν σκήπτρον, ὑποκινηταὶ γενόμενοι ἰσχυρὰς ἐκάστοτε ἀντιδράσεως ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ καὶ ἀρχηγοὶ τῶν πλείστων ἐπαναστατικῶν κινήσεων εἰς ἀνατροπὴν καὶ καταστροφὴν τῶν Βουρβόνων.

Ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Ὁρλεανιδῶν εἰς μόνον κυρίως ἐβασίλευσε τῷ 1830, ἀνατρέψας δι' ἐπιτυχεστάτου συνομοτικῆς πραξικοπήματος τὸν βασιλεύοντα τότε Βουρβῶνα Κάρολον Ι'. Ὁ Ὁρλεανὸς οὗτος κατέσχε τὸν θρόνον ἐπὶ 18 ἔτη μέχρι τοῦ 1848 ὑπὸ τὸ ὄνομα Λουδοβίκου Φίλιππου Δ'.

Ὡς βλέπετε εὐθὺς ἐκ τῆς ἀρχῆς τῶν δύο τούτων βασιλικῶν συγγενῶν οἰκογενειῶν ὑπῆρξεν ἀέναντος πόλεμος μεταξὺ αὐτῶν περὶ τοῦ βασιλικοῦ σκήπτρου τῆς Γαλλίας καὶ μίσος ἀσπονδον ἐπνέετο ἀμφοτέρωθεν. Ὁ οἰκογενειακὸς οὗτος ἀγὼν ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ 1873, ὅτε οἱ Ὁρλεανίδαι βλέποντες, ὅτι ὁ τελευταῖος κατερχόμενος ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων κόμητος τοῦ Σαμβώρ ἔμενεν ἄτεχνος, καὶ ὅτι μετὰ θάνατον αὐτοῦ πλέον ἀποκλειστικῶς περιήρχετο εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου διαδοχῆς ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσωσι συμφιλίωσιν, ἀναγνωρίζοντες τὰ δικαιώματα τοῦ Σαμβώρ (μέχρι βεβαίως τοῦ θανάτου αὐτοῦ). Ἀπὸ τοῦ

1873 λοιπὸν κυρίως ἐν Γαλλίᾳ αἱ δύο οἰκογένειαι αὐταὶ, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἦσαν συνηνωμέναι καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἐνέργουν ὑπὲρ τῆς ἀνιδρύσεως τῆς βασιλείας.

Ἡ δὲ λοιπὸν ἐπελθόντος τοῦ θανάτου τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβώρ αὐτοδικαίως ὁ κόμητος τῶν Παρισίων, ὁ κορυφαῖος Ὁρλεανίδης, καθίσταται ὁ διάδοχος τοῦ βασιλικοῦ ἐν Γαλλίᾳ θρόνου ἐν περιπτώσει παλινορθώσεως.

Δὲν εἶναι ὁμως τὸ πρᾶγμα τόσον εὐκόλον, ὅσον ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ οἴκου τῶν Βουρβόνων δυσκόλως λίαν θέλουσι συγκατατεθῆ νὰ θεώσιν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ὁρλεανίδου κόμητος τῶν Παρισίων. Ἡ ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὑπάρξασα ἔρις μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν αὐτῶν ἐνέσπειρε μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν ἀμφοτέρων τῶν οἴκων μίσση καὶ ἔχθρας, ἃς δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξαλείψῃ βεβιασμένη καὶ πρόσκαιρος κατὰ τὸ 1873 συμφιλίωσις τῶν δύο ἀρχηγῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Βουρβωνικοῦ οἴκου δὲν δύνανται νὰ λησμονήσωσιν, ὅτι πολλάκις ἠναγκάσθησαν ν' ἀγωνισθῶσι κατὰ τῶν ἐραδιουργιῶν καὶ ὑπονομιεῦσεων τοῦ θρόνου ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν τῶν Ὁρλεανιστῶν. Δὲν δύνανται νὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἡ τελεία ἐρήμωσις τοῦ Βουρβωνικοῦ οἴκου κυρίως ἀρείεται εἰς τὰς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς μηχανορραφίας καὶ δολοπλοκίας καὶ συνομοσίας τῶν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν Ὁρλεανιδῶν.

Πλὴν ἐκτός τούτου ζητήματα σπουδαῖα, γεννηθέντα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβώρ, φαίνονται ὅτι, ἀντὶ νὰ διαλύσωσι τὰς ὑφισταμένας διαφορὰς, εἰσὶ προωρισμένα ἔτι μᾶλλον νὰ περιπλέξωσι ταύτας.

Καὶ δὴ κατὰ πρῶτον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς μορφῆς τῆς σημαίας· ὡς γνωστὸν οἱ Βουρβωνίδαι εἶχον τὴν λευκὴν μετ' ἀνθέων κρῖνου σημαίαν, ἐνῶ οἱ Ὁρλεανίδαι λόγῳ δημοκρατίας πρὸς τὸν Γαλλικὸν λαὸν εἶχον ἀσπασθῆ καὶ παραδεχθῆ τὴν τρίχρουν. Ἦδεν, ἐάν ὁ κόμητος τῶν Παρισίων ἐξακολουθῆ νὰ διατηρῆ τὴν τρίχρουν ταύτην τῆς οἰκογενείας του, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, προσβάλλει τὴν φιλοτιμίαν θνασίμως τῶν ὀπαδῶν τῶν Βουρβόνων· ἐάν τοῦναντίον δεχθῆ τὴν λευκὴν κρῖνοστόλιστον, ὑπὲρ ἀπίθανον, τότε φαίνεται ὅτι περιφρονεῖ τὰς ἀρχῆθεν παραδόσεις τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἄλλο ζήτημα οὐχ ἦττον σπουδαῖον εἶναι καὶ ἡ ἀνομιανία τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων ὡς διαδόχου τοῦ βασιλικοῦ θρόνου· ἦτοι ὑπὸ ποῖον ὄνομα θέλει διαμφισβητήσῃ τῇ δημοκρατίᾳ τὸ μοναρχικὸν σκήπτρον τῆς Γαλλίας; Ὡς καταγόμενος σχεδὸν ἀμέσως ἐκ τοῦ Λου-

δοβίκου Φιλίππου Α' βασιλεύσαντος πρὸ 35 μόλις ἐτῶν, εἶναι φυσικόν, ὅτι θέλει προτιμῆσαι τὸ ὄνομα τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου Β', τοῦθ' ὅπερ ἐπιθυμεῖ σφόδρα ἡ οἰκογένεια καὶ οἱ ὄπαδοί τῶν Ὀρλεανῶν. Πλὴν τὸνομα τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀνεχθῶσιν οἱ ἄλλοι, καθόσον Λουδοβίκος Φίλιππος Α' εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις διὰ τῶν βεβουλημένων του ἀνέτρεψεν ἐκ τοῦ θρόνου τὸν Βουρβωνίδαν Κάρολον Γ' τῷ 1830· δὲν δύναται δὲ νὰ λησμονήσωσιν ἔτι τε τὸ μῖσος, ὅπερ ἔτρεφον κατὰ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου Α' καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Λέγεται ὁμῶς, ὅτι, ὅπως ὁ κόμης τῶν Παρισίων προσελύθη καὶ τοὺς τῶν Βουρβωνῶν ὄπαδούς θέλει λάβῃ τὸ ὄνομα ἀπλῶς τοῦ Φιλίππου Ζ' συνεχίζων δι' αὐτοῦ τὸν Φίλιππον ΣΤ' βασιλέα τῆς Γαλλίας πρὸ 500 καὶ πλέον ἐτῶν, ἀνήκοντα εἰς τὰς πρώτας περίπου ἀρχὰς τοῦ βασιλικῆ τῆς Γαλλίας οἴκου. Διὰ τούτου ὁμῶς ὁ κόμης τῶν Παρισίων θέλει φανῆ ὡς ἀνούμενος τὴν ὑπαρξίν τοῦ δικαιώματος τῆς πρὸ 35 μόλις ἐτῶν βασιλείας τοῦ πάππου αὐτοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου Α'.

Ὡς βλέπετε, λοιπόν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου τῶν Βουρβωνιδῶν αἱ διαιρέσεις δὲν δύναται νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἑκατέρωθεν ῥαδίως. Μάλιστα δὲ τελευταίων τι συμβάν, ἐπελθὼν κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ κόμητος τοῦ Σαμβῶρ ἐπέτεινε μᾶλλον τὴν διαίρεσιν, καὶ ἴσως καταστήσει ἀδύνατον τὸν ἔνωσιν. Δηλαδή κατὰ τὴν γενομένην ἐπίσημον ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ ἡ χίτρα αὐτοῦ προηγουμένως ὤρισεν ὡς συνοδεύσοντα ἀμέσως ὀπισθεν τὸ φέρετρον τοὺς πλησιαιτέρους συγγενεῖς τοῦ κόμητος ξένους πρίγκιπας, ἦτοι τὸν δὸν Κάρολον τῆς Ἰσπανίας, τὸν πρῶτον βασιλέα τῆς Νεαπόλεως, καὶ τὸν πρῶτον δούκα τῆς Πάρμας, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν κόμητα τῶν Παρισίων, ὅστις εἶναι μὲν ἀπώτερος συγγενής, πλὴν εἶναι ὁ μόνος ἐν Γαλλίᾳ διάδοχος τοῦ οἴκου. Ἐκ τούτου δὲ μεγίστη δυσάρεσκεια ἐπῆλθεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Ὀρλεανῶν, ὡς προσβλήθεισος τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν, καὶ οὔτε ὁ κόμης οὔτε τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Ὀρλεανικοῦ οἴκου ἐδέχθησαν νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ.

Ἐνεκα πάντων τούτων τῶν διαιρέσεων ἤδη ἡ βασιλικὴ ἐν Γαλλίᾳ μερὶς ἐξασθενεῖ τὰ μέγιστα, ἡ δὲ Γαλλικὴ Δημοκρατία ἐπὶ μακρὸν θέλει μένει ἡσυχος ἐκ μέρους τῶν διχρημένων βασιλικῶν, ὡς καὶ ἐκ μέρους τῶν Βοναπαρτιστῶν, ἕως ὃ ἐν Ζουλοῦ θάνατος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ πρίγκιπος, υἱοῦ τοῦ Ναπολέοντος Γ', διέσπασε καὶ ἐξασθενίσεν ἄγαν.

Φερεκῦδης

Ἀπορριθείσας τῆς ἐπίσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου Νικολάου Χ. Ἀδάμ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως, καὶ καθ' ἣν ἠκυρώθη ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ ὡς διατελοῦντος δημοτικοῦ παρέρου καὶ μὴ παραιτηθέντος 40 ἡμέρας πρὸ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς, ὁ κ. Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως διὰ προγράμματος αὐτοῦ καλεῖ τοὺς ἐκλογεῖς τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως ὅπως κατὰ τὴν 18ην Ἰουλίου ἐκλεξῶσι μεταξὺ τῶν ἀποτυχόντων 33 Συμβούλων τὸν ἀντικαταστήσαντα τὸν κ. Ν. Χ. Ἀδάμ, ὥστε δι' ἓνα καὶ μόνον σύμβουλον θὰ ἔχωμεν πάλιν τὰς αὐτὰς ἐκλογικὰς ἀνεσυχίας, τὸ δὲ πάντων δυσάρεστον, τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀργοῦντα μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐκλογῶν. Ἡ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἀπόφασις δημοσιευθεῖσα ἔχει ὡς ἔπεται.

τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν τοῦ τρίτου τμήματος τῶν διακοπῶν Θεμ. Βλάχου προεδρεύοντος, Α. Μητσοπούλου, Κ. Μακκά. Ἰωαν. Σταματιάδου καὶ Κ. Ὁθωναίου, Ἐφετῶν.

Συνελθὼν ἐν Συμβουλίῳ καὶ ἐν τῷ πρὸς διάσκεψιν δωματίῳ αὐτοῦ κατὰ πρόκλησιν τοῦ προεδρεύοντος, τὴν 20 Αὐγούστου 1883, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ ὑπογγραμμάτως Ἰωαν. Ν. Παναγοπούλου, ἐν ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως.

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 549 τρ. ἑ. ἀποφάσεώς του δεχθὲν τὴν ἐνστασιν τοῦ Δευ. Σταματείου ἐκήρυξεν ἄκυρον τὴν γενομένην ἐκλογὴν τοῦ πρώτης τάξεως δήμου Ἐρμουπόλεως τῆς ἐπαρχίας Σύρου τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων ὡς πρὸς τὸν ἐκλεχθέντα δημοτικὸν Σύμβουλον Νικολ. Χ. Ἀδάμ, ἐπεκύρωσε δὲ ὡς πρὸς τὸν ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀναφερόμενον ὡς Δήμαρχον τοὺς δημοτικούς συμβούλους καὶ παρέρους τὴν αὐτὴν ἐκλογὴν.

Τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐξεκάλεισεν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου τούτου ὁ ἀνωτέρω Νικολ. Χ. Ἀδάμ διὰ τῆς ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1883 ἐφέσεώς του, αἰτησάμενος τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ θεωρηθῇ ἔγκυρος ἡ ἐκλογὴ τοῦ δήμου Ἐρμουπόλεως καὶ ὡς πρὸς αὐτὸν, ὡς δημοτικὸν σύμβουλον.

Τὰ ἐγγράφα ταῦτα καθὼς καὶ τὰ ἄλλα ἐν τῷ φακέλλῳ περιεχόμενα σχετικὰ πρὸς τὴν ἐνεργηθεῖσαν ψηφοφορίαν καὶ ἐκλογὴν τῶν Ἀρχῶν τοῦ ἐν λόγῳ δήμου Ἐρμουπόλεως, ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν διεβίβασε διὰ τῆς ἀπὸ 13 Αὐγούστου 1883 καὶ ὑπ' ἀριθ. 592 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐφετείου τούτου. Διὰ δὲ τοῦ προεδρεύοντος εἰσήχθη ἡ προκειμένη ὑπόθεσις πρὸς ἐξέτασιν, κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἀναφερομένην συνεδριάσιν ἐν Συμβουλίῳ τοῦ δικαστηρίου.

Ὅθεν λαθὼν ὑπ' ὄψιν τὰ συναπτόμενα ἐν τῷ ἀποσταλέντι φακέλλῳ ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν ἐγγράφα καὶ δὲ, τὰ βιβλίαι τῶν πράξεων τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρακτικῶν τῆς διαλογῆς καὶ πάντα τ' ἄλλα σχετικὰ.

Διασκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ περὶ δημαρτυριῶν Νόμου τοῦ 1864 καὶ τοῦ Νόμου Αἰθ' περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν καὶ δημαρτυριῶν νόμου καὶ τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῶν ΧΜΠ' Νόμου ἐξάγεται σαφῶς ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκλεχθῇ δημοτικὸς σύμβουλος ὁ διατελὼν ἤδη δημαρχικὸς παρέρου, ἐκτός ἂν παραιτηθῇ τεσσαράκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ψηφοφορίας.

Ἐπειδὴ ὁμολογουμένως ὁ ἐκκαλῶν, καίτοι διατελὼν δημαρχικὸς παρέρου, δὲν παρητήθη καθ' ὅλου τῆς θέσεως ταύτης.

Ἐπομένως κατὰ τὰς σαφεῖς διατάξεις τῶν εἰρημένων Νόμων δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ, καὶ ἂν ὡς ἰσχυρίσθη δὲν ἀνεπλήρωσε ποτὲ τὸν δήμαρχον, καὶ ἐπομένως δὲν διεχειρίσθη τὴν δημοτικὴν περιουσίαν, ὥστε δὲν θὰ ἐξελέγη ὡς δημοτικὸς σύμβουλος ἑαυτὸν, καθόσον ὅπου, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Νόμος εἶναι σαφῆς δὲν ζητεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις καθόσον ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκκαλοῦντος εἶναι ὀρθή, ἡ δὲ κατ' αὐτῆς ἐφεσις ἀβάσιμος.

Διὰ ταῦτα :

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1883 ἔφασιν τοῦ Νικολ. Χ. Ἀδάμ.

Ἐπικυροῖ τὴν ἐκκαλουμένην ὑπ' ἀριθ. 549 πρ. ἔτους ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, καθόσον ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκκαλοῦντος ὡς δημοτικοῦ Συμβούλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 23ην Αὐγούστου 1883 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 24ην Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οἱ δικασταὶ

**Θ. Βλάχος, Α. Μητζόπουλος, Κ. Μακκᾶς,
Ι. Σταματιάδης, Κ. Ὄθωνατος.**

Ὁ ὑπογραμματεὺς

I. N. Παραγόπουλος.

Ἐκρίθη ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Αὐγούστου 1883.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

I. N. Παραγόπουλος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἡ ὑγεία τῆς πόλεως ἡμῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Αὐγούστου ὑπῆρξε λίαν εὐχάριστος, καὶ οὐ μόνον ἐξέλιπον τὰ ἐκ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος νοσήματα, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν μολυσματικὸν νόσημα προσέβαλε τὴν πόλιν ἡμῶν κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον. Τοῦτο τοῦλάχιστον ἐξάγομεν ἐκ τῆς ἐπομένης ἐκθέσεως τοῦ δημοτικοῦ ἱατροῦ κ. Γ. Σταυρίδου.

Πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἐριμουπόλεως

Ἡ ὑγιεινὴ τῆς πόλεως κατάστασις κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ὑπῆρξε σχετικῶς καλὴ. Τὰ νοσήματα τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος, ἅπερ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐπεπλάζον, ἤδη εὐρίσκονται εἰς ὑφασιν ἢ πόλιν εἶνε ἐλευθέρᾳ παντὸς μολυσματικοῦ νοσήματος.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα συνέβησαν 49 θάνατοι, ἧτοι 10 ἐκ διαρροίας, 4 ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, 3 ἐκ γήρατος, 5 ἐκ διφθερίτιδος, 5 ἐκ φυματώσεως τῶν πνευμόνων, 3 ἐξ ὀδοντοφυίας, 4 ἐξ ἀτελείας, 4 ἐκ πνευμονίας, 1 ἐκ πλειριτίδος, 1 ἐκ πνιγμοῦ, 2 ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, 1 ἐκ καρλίνου, 1 ἐξ ἀπρωρίας, 3 ἐξ ἀποπληξίας, 1 ἐξ αἱμορραγίας ἐντερικῆς καὶ 1 εὐρεθείς νεκρός.

Ἐν Σύρῳ, τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1883.

Ὁ δημοτικὸς ἱατρός

Γ. Σταυρίδης

— Τὸ κατὰ τὴν θέσιν Σίρινη διαπραχθὲν κακούργημα κατὰ τοῦ Ἀντωνίου Μ. Ρούσσου ἐξακολουθεῖ ἐπασχολοῦν τὴν προσοχὴν καὶ τὰς ἐρεῖνας τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, δραστηρίως καταγινόμενης πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν φονέων. Ἡ κοινὴ γνώμη διατελεῖ ἐκπληκτος ἐπὶ κακούργημασι μοναδικαῖς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νήσου ἡμῶν τόσῳ μάλλον, ὅτε ἀναμιμνήσκειται ἔνθεν μὲν τοῦ στυγεροῦ κακούργηματος κατὰ τοῦ Χελιδιώνη, ἅπερ ὅμως ἢ καθ' ἡμᾶς ἀστυνομία ἀνεκάλυψε τότε, ἔνθεν δὲ τοῦ

ἐτέρου κακούργηματος τοῦ κατὰ τὴν θέσιν Κοντογιάννη δολοφονηθέντος κορασίου, παρὰ τοῦ ἀπαγαγόντος αὐτὸ ἐκεῖ καὶ μετὰ κτηνώδη κορσισμόν τοῦ ἰδίου πάθους ἀποκτείναντος αὐτὸ, καὶ οὐ τινος οἱ φονεῖς ἐπίτης ἀγνοοῦνται. Μέχρι τινὸς ἐπιστεύετο ὅτι ὁ Ἀντωνίος Μ. Ρούσσος αὐτοχειριάσθη, ἀλλ' ἤδη μετὰ τὴν γενομένην νεκροψίαν παρὰ τῶν ἱατρῶν καὶ τὴν μετ' αὐτὴν ἐκθεσιν αὐτῶν, οὐδεμίαν ἀπομένει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐγένετο θύμα δολοφόνων, καθόσον τὸ ἐπὶ τοῦ κροτάφου κύλακωμένων τραῦμα φαίνεται κατενεχθὲν αὐτῷ διὰ ῥάβδου ἢ ἄλλου ὄργανου κυλινδροειδοῦς. Τοῦτο δὲ ἀδόμη βεβαιούται καὶ ἐκ τῶν περὶ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν σημείων τῶν βρόγχων, δι' ὧν πρὶν φονεῦσθαι ἦτο δεδευμένον τὸ θῦμα, σημεῖα ἅτινα ὁ αὐτόχειρ καὶ θέλων δὲν δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τὰ ἑαυτοῦ ἄκρα. Εἰς τὸ προτεχὲς φύλλον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ καταχωρίσωμεν ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῶν νεκροσκοπισάντων τὸ θῦμα ἱατρῶν.

— Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Γ' δημοτικοῦ παρέδρου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος κ. Μ. Κ. Ζερβουδάκη θέλει προσδιορισθῆ κατόπιν διὰ τακτικῆς προτάσεως καὶ ἀνακηρύξεως νέων ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

— Τὸ «Χρηματιστήριον» ἔνεκα καθυστερήσεως τῶν ἐξ Εὐρώπης ἐμπορικῶν εἰδήσεών του δημοσιευθήσεται τὴν προσεχῆ δευτέραν ἑσπέραν.

— Κατὰ τὸ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπίσημον τηλεγράφημα τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐγένοντο αὐτόθι ἐκ χολέρας 3 θάνατοι. Εἰδήσεις ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Αἰγύπτου ἐλλείπουσι.

— Δι γερμανικῆς ἐφημερίδος ἀφηγοῦνται τὸ ἐπόμενον τραγικὸν συμβάν: Πλήθος ἀνθρώπων ἀνέμενε τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέραν ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Στέγλιτς τὴν ἐκ Πότσδαμ προερχομένην καὶ εἰς Βερολίνον διευθυνομένην ἀμαξοστοιχίαν. Ὅτε ἐφθασε, τὸ πλῆθος ὤρμησεν ἐπὶ τῆς σιδηρῆς ὁδοῦ ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπουθεν δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς ἀμαξάς. Ἀπασα αἱ κραυγαὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ σταθμοῦ, ὅπως σταματήσωσιν αὐτὸ ἀπέβαινον μάταιαι, ὅτε αἰφνης ἀφικνεῖται ἡ ἐκ Βερολίνου ἑκτακτος ἀμαξοστοιχία τὸ πλῆθος δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἀποσυρθῆ, ἡ δὲ ἀμαξοστοιχία μεθ' ὀρυκῆς διέβη διὰ μέσου τῶν συνωστιζομένων καὶ κατασυντρίβει πολλούς. Τοσαύτη ἦν ἡ ταχύτης ὥστε ὁ διευθύνων αὐτὴν γέρων μηχανικὸς μόλις ἠδυνήθη νὰ τὴν σταματήσῃ πλησίον τοῦ ἐπομένου σταθμοῦ. Ἐκεῖ ἐκαθίσταν τούς τροχοὺς καὶ τὰς βελίδας ἅτινα ἦσαν καθηραγμένα καὶ πλήρη ἀνθρωπίνων σκεπῶν καὶ ὀστέων, ῥάκη δὲ ἐνδυμάτων ἦσαν περιστετυλιγμένα εἰς τὰς ἀκτῖνας τῶν τροχῶν. Ἐντὸς δὲ τῶν ἀμαξῶν τὸ θέαμα δὲν ἦτο ἧττον σπαρρακτικόν. Οἱ ἐπιβάται, ὠχροὶ ὡς ὁ θάνατος, ἦσαν συγκειμημένοι μέχρι παραφροσύνης, αἱ δὲ γυναῖκες ἐξέβηλον εὐθερὰς κραυγὰς, πολλὰ δὲ ἐπεσαν λειπόθυμοι.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν φανευθέντων αὐτοστιγμῆ ἀνέρχεται εἰς 41, πλείστοι δὲ ἐτραυματίσθησαν. Ἐν Στέγλιτς, βοήθειαι ἀμέσως διοργανώθησαν ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ σταθμοῦ, οἱ δὲ πυροσβέσται ἐκλήθησαν ἐπὶ τόπου. Ἀφίκετο καὶ ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως, ἐλήφθη δὲ φροντίς πύραυτα, ὅπως τὰ χεῖματα καὶ πάντα τὰ τιμαλφῆ ἀντικείμενα, ὅτινα τὰ θύματα ἔφερον, ἀσφαλισθῶσι. Πέντε βαρῶς τετραυματισμένοι μετνήχθησαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Ἀγίας Ἐλισάβετ ἐν Βερολίνῳ. Κατὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν γυνή τις ἦς καὶ αἱ δύο κνῆμαι ἀπεκόπησαν, ἔπεσε βρέφος καὶ πάραυτα ἐξέπνευσεν.

Ἄλλη ἑκτακτος ἀμαξοστοιχία, ἐκ Βερολίνου καὶ αὐτὴ προερχομένη, ἠκολούθει ἐκ τοῦ πλησίον τὴν πρώτην, τὴν ἐπενεγκούσαν τὴν καταστροφὴν. Εὐτυχῶς κατωρθώθη διὰ σημείων νὰ σταματήσῃ πρὶν φθάσῃ εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Στέγλιτς.

— Ὁ ἐν Ὁδησσῷ ἐνακίψας τύφος ἐπὶ τῶν βοῶν εὐρίσκεται εἰς μεγάλην ἔντασιν, ἀποθνησκόντων 80 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν προσβάλλομένων. Συνεπῶς τὸ ὑπουργεῖον ἀπηγόρευσε τὴν ἐκείθεν εἰσαγωγὴν βοῶν, δερμάτων καὶ λοιπῶν ἐκ τούτων οὐσιῶν.

— Ὁ ἐπιβόητος Ῥοσσέρφρ ἐγένετο αὔθις παραίτιος σκανδάλων. Ὑβρίσας τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον καὶ προσκληθεὶς ὑπὸ Ἰταλοῦ τινος ἀξιωματικοῦ εἰς μονομαχίαν, ἔγραψεν ἐν τῇ ἐφημερίδι του ὅτι προηγουμένως οἱ Ἰταλοὶ ἔπρεπε νὰ ἀποδώσωσιν αὐτῷ τὰς χιλιάδας τῶν φράγκων, ἃς συνέλεξεν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἰσθίας. Πλούσιός τις Ἰταλὸς κτηματίας ἐπληγράφησεν αὐτῷ εὐθὺς νὰ ὀρίσῃ τὸ ποσόν, ὅπως τῷ ἐπιστραφῇ τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Ἰσθίας κεντρικὴν κομητάτον ἐν Νεαπόλει ἀπεφάσισε νὰ ἀποκρούσῃ ἀπᾶσαν ταπεινωτικὴν συνδρομήν.

— **Παρίσιοι**, 31/12 76ρίου. — Ἐν τῇ ἐν Γαστᾶν συνέντευξι ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ καὶ ὁ κόμης Καλνόνου ἀνενέωσαν τὴν αὐстро-γερμανικὴν συμμαχίαν δι' ἑξ ἔτη. Ἡ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ῥουμανίας προσχώρησις εἰς τὴν αὐстро-γερμανικὴν συμμαχίαν ἐπιβεβαιούται.

Βιβλία νεοφανῆ

Εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. **I. K. Χούμη** πωλοῦνται τὰ ἑξῆς βιβλία:

Σ. Α. Κουμανούδη. Συναγωγὴ λέξεων ἄθησαυριστῶν ἐν τοῖς Ἑλλήν. λεξικοῖς. Δεδεμένον, ν. δρ. 15.

Θ. Γενναίου Κολοκοτρώνη. Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς βασιλείας Ὁθωνος. Ἐν Ἀθήναις, 1883. Τιμᾶται δρ. ν. 2.

Ε. Πονηροπούλου. Δοκίμιον γεωργίας μετὰ 168 εἰκόνων. Ἐν Ἀθήναις, 1883. Τιμ. δρ. ν. 10

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Λίρα Ἀγγλίας	δραχ. παλ.	32.10—15
» Τουρκίας	»	29.50—55
» Γαλλίας	»	25.70—75
Τάλλ. Τουρκικόν	»	5.45—46
» 5/φραγκον	»	6.40—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ 3/μ.

Μετρητοῖς

Ἐπὶ Ἀγγλίας λίρα 3/μ.	δραχ. ν.	28.80—
» Μασσακλίας φράγ.	»	1.12 3/4—
» Τερζέστης φιορ.	»	2.40—42

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πωλεῖται χειροκίνητον ἀγγλικὸν πιεστήριον Hopkinson et Cope, τελευταίας κατασκευῆς καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης ἢ πλάξ αὐτοῦ εἶναι διαμέτρου 60

1/2 × 45 1/2. Ὁ βουλόμενος ν' ἀγοράσῃ αὐτὸ, ἀπευθυνθήτω εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς «Πανόπης».

Ἐν τῷ αὐτῷ τυπογραφεῖῳ **πωλοῦνται** διαφόρων εἰδῶν **στοιχεῖα** μεταχειρισμένα Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ, ἀπλᾶ καὶ κεφαλαιώδη, εἰς εὐθηνωτάτας τιμὰς.

Ν. ΠΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Πλησίον τοῦ Β. Ταχυδρομείου.

Ἀγοράσας τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κ. Δαμιανοῦ μεθ' ὄλων τῶν ἐν αὐτῷ ἐπίπλων καὶ μηχανῶν, ἔλαβον καὶ ἐσχάτως ἐκ Γαλλίας καὶ Βιέννης διαφόρους μηχανὰς, φάρμακα, ἐπιπλα κλπ. τῆς τελευταίας ἐφευρέσεως. Ἐργάζομαι καθ' ἑκάστην ἀπὸ πρωίας μέχρι ἐσπέρας μὲ ὅποιονδήποτε καιρὸν, ἀκόμη καὶ μὲ βροχὴν.

Πωλοῦνται **συνάμικ** πάντα τὰ πρὸς φωτογραφίαν χρειώδη. Ἐπίσης διδάσκεται καὶ ἡ φωτογραφία.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

Ν. Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ πωλοῦνται σακχαρωτὰ (κομφέτα) διαφόρων εἰδῶν, ἐξαιρέτων ποιότητων καὶ ἀρίστης Εὐρωπαϊκῆς κατασκευῆς οἶον ἀμυγδάλου, φιστικίου, ροδοζαχάρως, μαστίχης κτλ. κτλ. ἀπὸ τῆς ὠραιότητος ἀ. ποιότητος μέχρι τῆς τελευταίας. Σακχαρόχυτα, σακχαροπαγῆ κτλ. ὡς καὶ διαφόρων εἰδῶν λουκούμια ἀρίστης ποιότητος καὶ κατασκευῆς.

Ἄπαντα τὰ ἀνωτέρω πωλοῦνται εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικὰς. — Πρὸς δὲ ἐκτελοῦνται καὶ παραγγελίαι διάφοροι, μετ' ἐπιτυχίας τῆς κατασκευῆς, διὰ γάμους κτλ.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

CARTES DE VISITE

Δι' ἐπίτηδες πιεστηρίου καὶ στοιχείων καλλιγραφικῶν, γοθικῶν, γραμμωτῶν καὶ ποικίλων ἄλλων τῆς νέας εὐρωπαϊκῆς καλλιτεχνίας, κομισθέντων ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Παρισίων, ἐκτυποῦνται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς «Πανόπης» λίαν φιλοκάλως ἐπὶ λευκοῦ καὶ στυλπνοῦ χάρτου

Ἐπισκεπτήρια πρὸς φρ. 2.50 τὰ 100.

Ἐπίσης ἐκτυποῦνται **Φάνελλοι**, **Ἐπιστολοκεφαλίδες**, **Ἐπιγραφαὶ** (Etiquettes) μὲ χρωματιστὴν ἢ κοινὴν μελάνην καὶ ἐν γένει παντὸς εἶδους τυπογραφικαὶ ἐργασίαι εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς.